

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

F O G Y A S Z T Ó V É D E L M I I R O D A

Ügyszám: **Vj-116 /2008.**

A Gazdasági Versenyhivatal a **DEICHMANN Cipőkereskedelmi Kft.** eljárás alá vont vállalkozás ellen fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t.

A Gazdasági Versenyhivatal az eljárást megszünteti.

E végzés ellen a kézhezvételtől számított 8 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsához címzett jogorvoslati kérelemmel lehet élni. A jogorvoslati kérelem előterjesztésének e végzés foganatosítására halasztó hatálya nincs.

I n d o k o l á s

I.

A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) a DEICHMANN Cipőkereskedelmi Kft. (a továbbiakban: Deichmann) ellen 2008. szeptember 9-én versenyfelügyeleti eljárást indított annak kivizsgálására, hogy az eljárás alá vont ügyfél megsértette-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényt (a továbbiakban: Tpv.).

A GVH fogyasztói visszajelzés alapján észlelte, hogy 2008. év folyamán az eljárás alá vont számos üzletében bankkártyával történő vásárláskor a vevők számláit azok számlavezető bankjai több esetben a vételáron felül – az eljárás alá vont elszámoló bankjának váltása miatti időszakos, átállási nehézségekből eredő – árfolyamkülönbséggel is megterhelték, amiről az eljárás alá vont vásárlóit nem tájékoztatta.

Mivel a hiányolt tájékoztatás az eljárás alá vont teljes üzlethálózatát érinthette az átállás időszakában, illetve azt megelőzően és követően is, a versenyfelügyeleti eljárás kiterjedt az eljárás alá vont 2008. évi, 2008. szeptember 1-je előtti teljes, fogyasztói árakra vonatkozó kommunikációs gyakorlatára.

Tekintettel az eljárás alá vont országos hálózatra, illetve a reklámújságokkal elért fogyasztók számára, valamint eljárás alá vont piaci részesedésére a közérdek védelme a versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását szükségessé tette.

Az eljárás alapjául szolgáló panaszt – tekintettel a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI.20.) Korm.rendelet 14. §-ának (6) bekezdésében foglalt kötelezettségre – a GVH részben áttette kivizsgálásra a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (a továbbiakban: PSZÁF). A PSZÁF az ellenőrzés eredményéről tájékoztatta a GVH-t is¹.

II.

A Tpvt. III. fejezete tartalmazza a fogyasztóvédelmi célú versenyjogi normákat.

A Tpvt. 8. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdésének értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tényt vagy valós tényt megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árjelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak; elhallgatják azt, hogy az áru nem felel meg a jogszabályi előírásoknak vagy az áruval szemben támasztott szokásos követelményeknek, továbbá, hogy annak felhasználása a szokásostól lényegesen eltérő feltételek megvalósítását igényli; az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő, a fogyasztó döntését befolyásoló körülményekről - így különösen a forgalmazási módról, a fizetési feltételekről, a kapcsolódó ajándékokról, az engedményekről, a nyerési esélyről - megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak; különösen előnyös vásárlás hamis látszatát keltik.

A Tpvt. 9. §-a alapján a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.

A Tpvt. 10. §-a szerint tilos a fogyasztó választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti módszerek alkalmazása. Ilyen módszernek minősül különösen, ha olyan körülményeket teremtenek, amelyek jelentősen megnehezítik az áru, illetve az ajánlat valós megítélését, más áruval vagy más ajánlattal történő tárgyszerű összehasonlítását.

A Tpvt. 71/A. §-a alapján a vizsgáló a hivatalból indított versenyfelügyeleti eljárást végzéssel megszünteti, ha a vizsgálat elrendelésére okot adó, a 70. § (1) bekezdésében meghatározott körülmények nem állnak fenn, továbbá akkor, ha a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.

¹ Vj-116/2008/053. számú irat 3. számú melléklete

III.

A Deichmann csoport székhelye a németországi Essenben van. A vállalat mind a német, mind az európai cipőkiskereskedelmi piacon jelentős szerepet tölt be. Deichmann az üzletek neve Németországban, Ausztriában, Nagy-Britanniában, Dániában, Lengyelországban, Szlovákiában, Magyarországon, Csehországban, Szlovéniában, Svédországban, Romániában, Horvátországban és Törökországban. A csoporthoz tartozó további láncok Svájcban Dosenbach, Ochsner és Ochsner Sport, Hollandiában van Haren, az USA-ban pedig Rack Room Shoes és Off Broadway elnevezéssel szerepelnek. A magyarországi Deichmann a vállalatcsoport egyik legfiatalabb tagja: 2001 őszén nyílt meg az első üzlet.

A Deichmann cipőkereskedés országos hálózattal rendelkezik. Kommunikációs gyakorlatának jellemzője, hogy kb. havonta tesz közzé tematikus, részben az évszakváltásokhoz kötődő (az árakat hangsúlyosan tartalmazó) reklámkiadványokat, amelyeket országosan postaládákba, valamint különböző magazinokhoz co-pack-olva terjeszt, üzletnyitásokhoz kapcsolódva intenzívebb kültéri reklámozást folytat, továbbá rendszeresen image-kampányokkal jelenik meg az elektronikus médiában is².

A Deichmann által alkalmazott szlogenek az üzletlánc árpolitikáját tükrözik: bárki számára elérhető, „megléphető” terméket kínál, az cipők kedvező ára a legfőbb üzenet.

IV.

A vizsgált problémával kapcsolatban a Deichmann előadta, hogy az anyavállalata döntése értelmében mind a 16 országban, ahol a csoport piacon van, lecserélték a helyi POS terminálokat, és egy svájci tulajdonú céggel kötöttek szerződést az üzemeltetésre.

Magyarországon teszt jelleggel a budapesti Árkádba lévő Deichmann üzletben kezdték az új terminálokat használni 2008. február 27-én. A többi, összesen 35 hazai üzletben 2008. március 12-től folyamatosan tértek át az új rendszerre. Az átállás 2008. május 14-ig tartott. Ezt követően 2008. augusztus 31-ig további három üzlettel bővült a hálózat.

A Deichmann álláspontja szerint a hazai kereskedők, a hatályos ágazati szabályoknak megfelelően, szabadon választhatják külföldi bank által biztosított bankkártya elfogadási szolgáltatás igénybevételét. Amennyiben egy hazai kereskedő cégnél üzemelő POS terminált külföldi bank biztosítja, az elszámolás a nemzetközi szabályoknak megfelelően USD, illetve EUR pénznemű összegben történik, figyelmen kívül hagyva, hogy a tranzakció összegét a kereskedő HUF pénznemben engedélyeztetni. Az ilyen jellegű (a tranzakció összegének/napjának és az elszámolás/könyvelés összegének/napjának árfolyamkülönbségéből eredő) elszámolási problémák elkerülése érdekében a könyvelési rendszerekben végzett

² Vj-116/2008/031. számú irat NEM BETEKINTHETŐ 5. számú melléklete tartalmazza a költségadatokat

módosítások a hazai bankoknál a Deichmann átállása során éppen folyamatban voltak.

Az átállást követő első reklamáció 2008. március 27-én érkezett a kereskedőhöz. A vizsgált időszakban összesen 37 vevő élt panasszal: egy panaszos a Commerzbanknál, a többi 22 a Raiffeisen Banknál vezeti számláját. A Deichmannak továbbá tudomása van a számítástechnikai szolgáltatást nyújtó First Data cég révén egy, az FHB-nál számlát vezető ügyfélnél felmerült téves elszámolásról.

A Deichmann nyilatkozata szerint a reklamációkat követően a cég segítséget nyújtott a vevőknek a bankkártya-reklamáció elintézésében a bankoknál, valamint vásárlási utalvánnyal kárpótolta őket a kellemetlenségekért.

A vizsgált időszakban az árfolyam-különbözet felszámolásának okáról és a probléma kezeléséről a Deichmann 2008. május 15-én a www.deichmann.hu internetes honlapon részletes tájékoztatást közölt a probléma okáról és annak kezeléséről³. Ezzel egy időben valamennyi üzletében⁴ a pénztár mellett írásos tájékoztatót helyezett el⁵, valamint 2008. június 4-én sajtóközleményt⁶ jelentetett meg és a POS terminálokat üzemeltető Telekurs Multipay AG⁷ is hasonlóan járt el a Deichmann kérésére.

Szintén a Deichmann kérésére 2008. június 3-án a Visa Europe közleményt⁸ adott ki, amelyben támogatásáról biztosította az elszámolási problémával érintett pénzügyintézeteket.

A Deichmann álláspontja szerint a külföldi elszámolású POS terminálok használatára jogszabály biztosít lehetőséget. A pénzforgalmi szolgáltatásról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006 (XI. 20.) Korm.rendelet 14. §-ának (6) bekezdése szerint bankkártyával történő belföldi fizetési művelet esetén, amennyiben a bizonylaton szereplő összeg és a bankkártya mögött álló bankszámla devizaneme azonos, a terhelésének egyezőségéről a bankszámlát vezető bank köteles gondoskodni. Álláspontja szerint ezen rendelkezés értelmében a Deichmann az árfolyam-különbségből eredő terhelés-különbsétek okáért nem felelős, az elszámolás módjára sincs semmilyen befolyással.

A Korm.rendelet 9. §-ának (5) és (6) bekezdései akként rendelkeznek, hogy a közvetítő intézmény a saját költségére köteles a levont és jóváhagyott összeg közötti különbséget a megbízó (azaz a vásárló) által igénybevett pénzügyintézet, illetőleg a jogosult (vagyis az eladó) részére megtéríteni. Mindebből az következik a Deichmann álláspontja szerint, hogy a devizaárfolyamok mozgásából eredő terheléskülönbségek kiegyenlítése, vagyis a vételár és a vásárló bankszámláján jóváírt terhelés egyezőségének biztosítása (tekintet nélkül a különbséget előjelére) a közvetítő intézmény, azaz a tranzakció lebonyolításáért felelős POS terminált üzemeltető

³ Vj-116/2008/031. számú irat 6. számú melléklete

⁴ Ezen tájékoztatást igazolják a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság 2008. júniusában készült helyszíni jegyzőkönyvei: Vj-116/2008/032. számú irat 44-45. mellékletei

⁵ Vj-116/2008/031. számú irat 7. számú melléklete

⁶ Vj-116/2008/031. számú irat 9. számú melléklete

⁷ Vj-116/2008/031. számú irat 10. számú melléklete

⁸ Vj-116/2008/031. számú irat 11. számú melléklete

Telekurs Multipay AG kötelessége. Az eljárás alá vont megjegyzi továbbá, hogy a cég, bár ez a jogszabályi rendelkezések alapján nem volt kötelessége, minden tőle elvárható megtett a vásárlók kártalanítása, és a reklamációk pozitív kezelése érdekében, amit a jelen versenyfelügyeleti eljárás alapját képező reklamációkat vizsgáló fogyasztóvédelmi hatóság és az adóhatóság is megfelelőnek minősített.

V.

A felmerült probléma oka, hogy amennyiben az adott kártyakibocsátó bank rendszere – szoftver hiányosság miatt – nem érzékeli a kártyatársaságtól vagy elszámoló banktól érkező üzenetből, hogy annak külföldi székhelye ellenére belföldi, HUF-ban meghatározott összegű vásárlás történt, konverziós árfolyam-különbözet keletkezik abból, hogy egyrészt a bank a külföldinek tartja nyilván a tranzakciót, másrészt a nemzetközi jellege miatt nem azzal az értéknapal, illetve árfolyammal terheli az ügyfél számláját, mint amikor a vásárlás történt. A fent hivatkozott kormányrendelet értelmében azonban belföldön végrehajtott, HUF alapú bankkártyáról történő, HUF összegben engedélyezett fizetés esetén nem jelenhet meg más összeg vagy más pénznemben a vásárló számláján. A versenyjogi aggály azonban abban rejlik, hogy a vásárlók nem tudják, és nem is várható el tőlük, hogy tudják, hogyan működik az elszámoló rendszer, ellenben azzal szembesültek (amennyiben egyáltalán észrevették), hogy nem azt az árat fizették, amely a megvásárolt termék – számos csatornán közzétett - fogyasztói ára volt. Függetlenül attól, hogy a számítástechnikai rendszerek hiányosságai nem az eljárás alá vont felelősségi körébe tartoznak, valamint a fenti kormányrendelet rendelkezéseinek betartása sem a Deichmann feladata, a vásárlók – a csatolt panaszokból is látható módon – a Deichmann-t hibáztatták a felszámított árfolyam-különbözetért.

A vizsgálók a magatartás versenyjogi megítéléséhez információt kértek a hazai bankkártya kibocsátó bankoktól. A válaszadók többsége, álláspontjuk szerint a jogszabályoknak megfelelő elszámolásnak köszönhetően, nem érzékelte a vizsgált problémát, ügyfelektől érkező panaszokkal nem találkozott, illetve amennyiben a rendszer ellenőrzésére (akár a GVH, akár a PSZÁF vizsgálat miatt) került a sor, ilyen jellegű problémát nem azonosított be.

Azon bankok adatszolgáltatásából, amelyeknél hiányosságok merültek fel, azonban az is kiderül, hogy jelenleg a számítástechnikai és elszámoló rendszerek módosítását követően ezen intézmények is már a kormányrendelet rendelkezéseinek megfelelően kezelik a belföldön HUF számlához kapcsolódó, belföldi bankkártyával lebonyolított fizetési műveletet abban az esetben is, ha a kereskedő külföldi elszámoló bank szolgáltatásait veszi igénybe, és így a művelet bekerül a nemzetközi klíring körbe.

Az adatszolgáltatások alapján hat olyan hazai bank volt, ahol a Deichmann üzleteiben HUF alapú bankkártyával történő fizetést követően valamilyen elszámolási problémát, hiányosságot észleltek az ügyfelek.

A Budapest Bank⁹ három olyan panasszal találkozott 2008. első felében, hogy a Deichmannnál történt vásárlás, megfelelő HUF összegben, de külföldiként megjelölve jelent meg az ügyfelek számláján. Ezt követően a bank ezen ügyletek

⁹ Vj-116/2008/035. számú irat

paraméterezését módosította, így a hiba megszűnt. Az ügyfeleknek kára nem keletkezett, így jóváírásra sem került sor.

Az FHB¹⁰, a Volksbank¹¹, valamint az ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank¹² (jelenleg: AXA Bank) egy-egy ügyfele jelzett hibás elszámolást, amelyeket a bankok később jóváírtak, illetve a panaszokat követően a könyvelési rendszerüket akként módosították, hogy ezen árfolyam-különbözet elszámolási jóváírások automatikusan megtörténjenek a jövőben.

A Commerzbank¹³ szintén az ügyfelei visszajelzései alapján érzékelte a szoftver hiányosságot, az árfolyam-különbözet miatti extra-terhelések jóváírását azonban visszamenőleg is megtette: összesen 34 tranzakció (25 ügyfél) esetében volt szükség az eljárásban vizsgált időszakban kérelmezett, illetve automatikus jóváírásra. A bank nyilatkozata szerint jelenleg már nem fordulhatnak elő ilyen problémák.

Megállapítható, hogy a Raiffeisen Bank Zrt.¹⁴ ügyfelei esetében merült fel a legtöbb panasz (37 Deichmannál regisztrált visszajelzés, a bank kb. kétszer annyi tranzakció esetében végzett kiigazítást), azonban ennek feltehetően az az oka, hogy az érintett bankok között a Raiffeisen rendelkezik a legtöbb (és a legtöbb fajta) kibocsátott kártyával¹⁵, így a könyvelési rendszert érintő szoftvermódosítás és a terhelések utólagos ellenőrzése is a Raiffeisennél tartott a leghosszabb ideig. A Raiffeisen esetében a hétvégi vásárlások bizonyultak problémásnak, amikor is azontúl, hogy a rendszerük külföldi tranzakciónak kezelte a belföldi vásárlást, a könyvelésre csak 2-3 nap múlva, az aznapi HUF/USD vagy HUF/EUR árfolyamokon került sor.

A versenyfelügyeleti eljárásban érintett probléma kapcsán mind a PSZÁF, mint az adóhatóság végzett vizsgálatot a banknál.

A Raiffeisen Bank Zrt. a bankkártya-tranzakciók elszámolási gyakorlatával kapcsolatban az alábbiakat adta elő a GVH megkeresésére:

Valamennyi tagbank a nemzetközi kártyatársaságok szabályainak megfelelően nyitja meg a bankkártya tranzakciók elszámolására alkalmas elszámolási számláit. A kártyatársaságok az elfogadó, illetve kibocsátó bankok számára naponta továbbítják a bankkártya tranzakciókat. Az elszámolás nettó módon történik, mely nettó pozíciót a kártyatársaságok számolják ki és terhelik meg, vagy írják jóvá az adott tagbank számláját.

A kereskedelmi bankok esetében a hazai elszámolás saját devizanemükben, európai övezetből beérkező tranzakciók esetében EUR-ban, illetve európai övezeten kívüli országok esetén USD-ben történik. Amennyiben a kereskedő elfogadó bankja nem hazai bank, az elszámolás ezen szabályok szerint működik.

¹⁰ Vj-116/2008/033. számú irat

¹¹ Vj-116/2008/049. számú irat

¹² Vj-116/2008/048. számú irat

¹³ Vj-116/2008/044. és Vj-116/2008/050. számú iratok

¹⁴ Vj-116/2008/032. számú irat és Vj-116/2008/053. számú irat 1. számú melléklete

¹⁵ http://www.mnb.hu/Engine.aspx?page=mnbhu_penzadatok&ContentID=11408

2008. január 1-től a kártyatársaságok lehetővé tették a határokon túl nyúló elfogadást is, mely alapján lehetőség nyílt arra, hogy a hazai kereskedői hálózat (Magyarországon működő, nem internetes kereskedői hálózat) külföldi elfogadó bankot válasszon. Ezen lehetőség alapján a Deichmann németországi központja a Svájcban működő Telekurs Multipay AG elfogadó bankot választotta a teljes európai hálózatának bankkártyás pénzügyi elfogadói elszámolásához.

A kereskedő elfogadó bankjának váltása folyamatos volt, 2008. február elejétől a kereskedői hálózat üzleteit folyamatosan állították át a hazai elfogadó bank elszámolási rendszeréről a svájci elszámoló bank elfogadására. A hálózatban történt változásra az ügyfelek hívták fel a figyelmet, hivatalos értesítést sem a nemzetközi kártyatársaságoktól, sem az elfogadó banktól nem kaptak a hazai kereskedelmi bankok.

Minden bankkártyás tranzakciót - amennyiben engedélyezéshez kötött - a bankkártyát kibocsátó bank engedélyez az elfogadó bank által kezdeményezett tranzakció összege alapján. A tranzakciók során az elfogadó bank elektronikus úton, a nemzetközi kártyatársaságokon keresztül a kibocsátó bank felé továbbítja a tranzakció engedélykérését (autorizáció), melyre a bankkártya kibocsátó bank ugyancsak elektronikus formában válaszol. Amennyiben a tranzakciót engedélyezi a kibocsátó, az engedélyezéssel egyidejűleg ügyfele számláján a tranzakció ellenértékét zárolás alá helyezi, hogy fedezetként szolgáljon az elszámolás során beérkező tranzakció ellenértékeként.

Az elszámolás során a tételek terhelése a nemzetközi kártyatársaságokon keresztül érkezik be a bankkártyát kibocsátó tagbankokhoz. A kibocsátó bankok úgynevezett „incoming file”-ban kapják meg a tételek terhelését, melynek elszámolása automatikusan történik, a kibocsátó bankok számláját megterhelik a teljes „file” összegének ellenértékével. A kibocsátó bankok az ügyfelek számláját az „incoming file”-ok bedolgozása során terhelik meg az elszámolás összegével. Amennyiben a kártyához tartozó számla devizaneme eltér az „incoming file”-ban beérkező elszámolás összegének devizanemétől, az elszámolási összeg konverziója a könyvelés időpontjában érvényes napi deviza eladási árfolyamon történik (amennyiben terhelésről van szó). Ezen deviza eladási árfolyam alapján konvertálja a bank az ügyfelek kártyaszámához tartozó számla devizanemére az elszámolási összegben szereplő tranzakció összeget.

A Deichmann svájci elszámoló bankjától a tranzakciók elszámolási összege USD-ben érkezett a Raiffesienhez, így az ügyfelek számláján a tranzakció összeg és számla terhelés összege között konverziós különbség keletkezett. A könyvelési program módosításával azonban a konverzióból eredő eltérés megszűnt, mivel az ügyfelek számláját, amennyiben a kereskedő hazai, a tranzakció pénzneme HUF, a könyvelés során nem az elszámolási, hanem a tranzakció eredeti összegével terheli ezentúl a bank.

Az új könyvelő programot 2008. július 1-én kezdte alkalmazni a bank, ezen időponttól kezdve a program automatikusan kiküszöböli az ilyen esetekben felmerülő árfolyamkülönbséget. Az új program alkalmazása óta nem érkezett a bankhoz panasz.

A könyvelési program módosításáig történt tranzakciók esetében az ügyfelek számláján az árfolyamváltozásból eredő különbséget a bank rendezte. Az

árfolyamváltozásból eredő – tranzakció engedélyezett összege és elszámolási összeg konverziójából eredő – költség-különbözetet a bank könyveli el.

VI.

A Tptv. 71/A. §-a alapján a vizsgáló a hivatalból indított versenyfelügyeleti eljárást végzéssel megszünteti, ha a vizsgálat elrendelésére okot adó, a 70. § (1) bekezdésében meghatározott körülmények nem állnak fenn, továbbá akkor, ha a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.

A vizsgálat eredményei alapján megállapítható, hogy a vizsgálat elrendelésére okot adó, a Tptv. 70. §-ának (1) bekezdésében megállapított körülmények a vizsgált magatartással összefüggésben nem állnak fenn az alábbiak alapján.

A vizsgálat során ugyan kiderült, hogy összesen hat pénzügyintézet esetében az általuk kibocsátott bankkártyákkal történő vásárláskor a vevők nem a Deichmann által (az egyes reklámeszközökben, illetve az üzletekben) megjelenített árat fizették, illetve külföldi vagy nem HUF pénznemben történő fizetésként került a tranzakció elszámolásra, és erről jellemzően a számlakivonatból vagy a tranzakció elkönyvelését megerősítő sms-ből értesülhettek, azonban tekintettel arra, hogy

- a jelen eljárásban vizsgált elszámolási problémával érintett, jogtalanul árfolyamkülönbözettel terhelt tranzakciók és ügyfelek száma elenyésző mind a Deichmann üzleteiben végrehajtott, bankkártyával történő fizetések számához¹⁶, mind az érintett bankok kártyával rendelkező ügyfeleinek számához képest,
- ezen tranzakciókból eredő árfolyam-különbözetek később (egyéni vagy utólagos automatikus jóváírás, illetve a paraméterezés módosítása által a vonatkozó kormányrendeletnek megfelelően) kiigazításra kerültek,
- a kereskedő az általa észlelt, az egyes bankoknál felmerülő paraméterezési, könyvelési vagy egyéb szoftver hiányosságok miatti jogtalan terhelések jóváírását vagy az egyéb helyreigazítást maga kezdeményezte, ebben az ügyfelek segítségére volt,
- a Deichmann az elszámolási problémák lehetőségéről és indokairól az üzletekben tájékoztatást tett közzé,
- a bankok könyvelési és számítástechnikai rendszereiben az ügyfélpanaszokat követően végrehajtott módosítások, korrekciók révén feltehetően a jövőben nem fordulnak elő rosszul paraméterezett tranzakciók,

a fentiekben leírt magatartás csekély piaci hatással bírhatott, így az eljárás folytatását a közérdek védelme nem indokolja.

A fentiekre tekintettel – közérdek védelmének szükségessége hiányában – a GVH a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

¹⁶ Vj-116/2008/031. számú irat NEM BETEKINTHETŐ 40. számú melléklete tartalmazza a forgalmi adatokat

A jogorvoslati jogosultság a Tpvt. 71/A. §-án alapul. A jogorvoslati kérelem előterjesztése illetékmentes.

A GVH hatáskörét a Tpvt. 45. §-a, illetékességét a Tpvt. 46. §-a szabályozza, mely rendelkezések értelmében a GVH kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, mely nem tartozik bíróság (Tpvt. 86. §) hatáskörébe, illetékessége pedig az ország egész területére kiterjed.

Budapest, 2008. október 18.